Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

7.7.2015 B8-0721/2015

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af formandens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

om Srebrenica-mindedagen
(2015/2747(RSP))

Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao
for EFDD-Gruppen

B8-0721/2015

Europa-Parlamentets beslutning om Srebrenica-mindedagen (2015/2747(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sin beslutning af 15. januar 2009 om Srebrenica[1],

– der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side, der blev undertegnet den 16. juni 2008 i Luxembourg og ratificeret af alle EU-medlemsstater og Bosnien-Hercegovina,

– der henviser til Rådets konklusioner af 16. marts 2015 om Bosnien-Hercegovina,

– der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 827 (1993), 1551 (2004) og 1575 (2004),

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

A. der henviser til, at den østbosniske by Srebrenica, som FN's Sikkerhedsråd i sin resolution 819 (1993) havde erklæret for et sikkert område, den 11. juli 1995 faldt i hænderne på styrkerne anført af general Ratko Mladić, der handlede under ledelse af den daværende præsident for Republika Srpska, Radovan Karadžić;

B. der henviser til, at de bosnisk-serbiske styrker efter Srebrenicas fald anført af general Mladić og med støtte fra paramilitære enheder, herunder irregulære politistyrker, i løbet af adskillige dages massakre myrdede over 8 000 muslimske mænd og drenge, som havde søgt tilflugt i dette område, der stod under FN's internationale styrkes (UNPROFOR) beskyttelse; der endvidere henviser til, at næsten 30 000 kvinder, børn og ældre blev tvangsdeporteret, hvilket gør denne hændelse til den alvorligste krigsforbrydelse i Europa siden afslutningen af anden verdenskrig;

C. der henviser til, at denne tragedie, der af Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY) er blevet defineret som folkedrab, udspillede sig i et ifølge FN sikkert område og derfor er et symbol på det internationale samfunds manglende evne til at gribe ind i en konflikt og beskytte den uskyldige civilbefolkning;

D. der henviser til, at der gentagne gange skete overtrædelser af Genève-konventionerne i forhold til civilbefolkningen i Srebrenica, bl.a. i form af deportation af flere tusinde kvinder, børn og ældre og voldtægter af et stort antal kvinder;

E. der henviser til, at det på trods af bestræbelserne på at lokalisere og udgrave masse- og enkeltgrave endnu ikke har været muligt at lokalisere og identificere ligene af næsten 1 200 mænd og drenge fra Srebrenica;

F. der henviser til, at ICTY den 30. januar 2015 stadfæstede dommene over fem

[1] EUT C 46 E af 24.2.2010, s. 111.

højtstående bosnisk-serbiske hærofficerer, der var dømt for at have deltaget i Srebrenicatragedien i 1995; der henviser til, at dette er den første endelige dom for folkedrab; der henviser til, at nogle af de dømte officerer refererede direkte til den tidligere hærchef Ratko Mladić, som stadigvæk står anklaget ved ICTY;

G. der henviser til, at manglerne ved EU's beslutningstagningsmekanismer og manglen på en ægte fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik også har have en negativ indflydelse på den måde, tingene udviklede sig på;

H. der henviser til, at indførelsen af en mindedag synes at være den bedste måde, hvorpå man kan ære mindet om ofrene for folkedrabet og sende et tydeligt signal til kommende generationer;

1. mindes og ærer ofrene for grusomhederne, der fandt sted under krigene i det tidligere Jugoslavien; kondolerer og giver udtryk for sin solidaritet med ofrenes familier;

2. understreger, at rettidig forebyggelse og effektiv straf for folkedrab og forbrydelser imod menneskeheden bør være blandt EU's hovedprioriteter;

3. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre alt, hvad der står i deres magt, for at forhindre, at sådanne monstrøse handlinger nogen sinde kommer til at finde sted i Europa igen;

4. understreger betydningen af forsoningspolitik, og fremhæver den vigtige rolle, som religiøse myndigheder, medierne og undervisningssystemerne spiller i denne vanskelige proces;

5. minder om betydningen af fred og stabilitet i regionen og er overbevist om betydningen af øget regionalt samarbejde;

6. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer, Bosnien-Hercegovinas og dets enheders regering og parlament og regeringerne og parlamenterne i landene på Vestbalkan.